

Πιθανή Συσχέτιση του Υποθυρεοειδισμού με την Εμφάνιση Εμμένουσας Ανοσμίας σχετιζόμενης με νόσο COVID-19

Στο περιοδικό Journal of Neurology, Neurosurgery and Psychiatry (με συντελεστή απήχησης 8.2) δημοσιεύτηκαν τα αποτελέσματα μίας πιλοτικής, προοπτικής μελέτης ασθενών-μαρτύρων, που είχε ως σκοπό τη διερεύνηση και συσχέτιση του ιστορικού υποθυρεοειδισμού με την εμφάνιση εμμένουσας ανοσμίας σχετιζόμενης με νόσο COVID-19. Στην εργασία αυτή συμμετείχαν ο Καθηγητής Νευρολογίας του ΕΚΠΑ **Γεώργιος Τσιβγούλης**, η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Ακτινολογίας του ΕΚΠΑ **Ματίλντα Παπαθανασίου**, ο Αναπληρωτής Καθηγητής Ψυχιατρικής του ΕΚΠΑ **Κωνσταντίνος Ψαρρός**, ο Καθηγητής Παθολογίας-Ρευματολογίας του ΕΚΠΑ **Πέτρος Σφηκάκης** και ο Καθηγητής Παθολογίας-Λοιμωξιολογίας του ΕΚΠΑ **Σωτήριος Τσιόδρας**. Τη δημοσίευση αυτή σχολιάζουν ο Καθηγητής Νευρολογίας του ΕΚΠΑ **Γεώργιος Τσιβγούλης** και η Νευρολόγος **Λίνα Παλαιοδήμου**.

Έπειτα από προηγούμενες παρατηρήσεις επιστημόνων ότι ο ιός SARS-CoV-2 δύναται να επηρεάζει τη θυρεοειδική λειτουργία και επομένως την ανάπτυξη και τη λειτουργία πρακτικά όλων των κυττάρων, συμπεριλαμβανομένων και των οσφρητικών κυττάρων, η παραπάνω ερευνητική ομάδα θέλησε να μελετήσει την επίδραση του γνωστού προηγούμενου ιστορικού υποθυρεοειδισμού στην εμφάνιση εμμένουσας ανοσμίας έπειτα από νόσο COVID-19. Για το λόγο αυτό, μελετήθηκαν προοπτικά 12 ασθενείς με παρατεταμένη COVID-19-σχετιζόμενη υποσμία/ανοσμία διάρκειας άνω των 40 ημερών έναντι 24 ασθενών με COVID-19 χωρίς καμία υποκειμενική και αντικειμενική οσφρητική δυσλειτουργία.

Μέσω της σύγκρισης των δύο ομάδων ασθενών, που δε διέφεραν ως προς άλλους δημογραφικούς παράγοντες (φύλο, ηλικία) ή άλλους παράγοντες κινδύνου, προέκυψε ότι ο επιπολασμός του ιστορικού υποθυρεοειδισμού ήταν υψηλότερος στους ασθενείς με εμμένουσα ανοσμία σε σύγκριση με τους μάρτυρες (50% έναντι 8%; $p=0.009$). Οι συμμετέχοντες με υποθυρεοειδισμό (6 ασθενείς και 2 μάρτυρες), είχαν αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα υπό αγωγή με λεβοθυροξίνη. Μετά την προσαρμογή για πιθανούς συγχυτικούς παράγοντες, φάνηκε ότι ο υποθυρεοειδισμός σχετίστηκε ανεξάρτητα με υψηλότερη πιθανότητα για παρατεταμένη διαταραχή της όσφρησης στους ασθενείς με COVID-19.

Συμπερασματικά, πιθανολογείται ότι η απουσία ή η βραδεία ανάκαμψη της όσφρησης μπορεί να ευοδώνεται από την προκαλούμενη από τον ιό περαιτέρω μείωση της λειτουργίας του θυρεοειδούς στους ήδη πάσχοντες από υποθυρεοειδισμό. Ωστόσο, αυτή η υπόθεση και τα πιλοτικά αποτελέσματα αυτής της μελέτης θα πρέπει να επιβεβαιωθούν περαιτέρω μέσω μεγαλύτερων μελετών ασθενών-μαρτύρων και σε προοπτικές κοορτές ασθενών με νόσο COVID-19.